

ρίας έδειξεν άνδρείαν καί δραστηριότητα έκτακτον καί έμπνεύσας τὸ θάρρος εἰς τὸν ἀποδειλιάσαντα κατ' ἀρχάς ὀλιγάριθμον στρατόν του ἡδυνήθη οὐ μόνον ν' ἀναχαίτηση νικηφόρως τὴν προέλασιν τοῦ ἐχθροῦ, ἀλλὰ καί νὰ τὸν ἀπωθήσῃ κακῶς ἔχοντα ἐντὸς τῶν συνόρων καί ἐκεῖθεν ὑπερηφάνως νὰ ἐπιβάλλῃ τοὺς ὅρους τῆς συνθηκολογίας. Καί τοῦτο εἶνε περιφανὴς ἀπόδειξις τῆς ἐπιδράσεως ἣν ἐξασκοῦσιν ἐπὶ παντός λαοῦ αἱ ἀρεταὶ τοῦ ἡγεμόνος αὐτοῦ. Λέγουσιν ὅτι εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῶν βουλγαρικῶν ὀπλῶν συντείνειν ἡ κρυφία σύμπραξις πολλῶν ρώσων ἀξιωματικῶν καί στρατιωτῶν. Ἀλλ' ὅπως καί ἂν ἔχῃ τὸ πρᾶγμα, δὲν μειοῦται ἡ δόξα τοῦ ἀνδρείου ἡγεμόνος τοῦ ἡλεκτρίσαντος τοὺς στρατιώτας του καί διὰ τοῦ παραδείγματός του, ἐκτιθεμένου εἰς τὸ πῦρ τῆς μάχης, σκοπεύοντος διὰ τῶν τηλεβόλων, ἐνῶ παρὰ τὸ πλευρόν του ἐφρονεῦετο ὁ ἰδιαίτερος αὐτοῦ ὑπασπιστὴς Μαρινῶφ.

Ὁ ἡγεμὼν Ἀλέξανδρος, οὗ τὴν εἰκόνα πρᾶθέτομεν ἀνωτέρω, εἶνε τριτότοκος υἱὸς τοῦ πρίγκιπος Ἀλεξάνδρου Βάττεμπεργ βεῖου τοῦ μεγάλου δουκὸς τῆς Ἑσσης, γεννηθεὶς τὴν 5 Ἀπριλίου 1857. Μετὰ τὸν ρωσοτουρκικὸν πόλεμον οὐ μετέσχεν ὡς ὑπασπιστὴς τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Ρωσίας, ἐξελέγη ἡγεμὼν τῆς Βουλγαρίας ὑπὸ τῆς ἐν Τυρνάβῳ συνελεύσεως τῶν προκρίτων τὸ 1879, μετὰ τὸ δικαίωμα τῆς κληρονομίας τοῦ θρόνου εἰς τοὺς διαδόχους του καί μετὰ τὸν τίτλον «Ἵψηλότατος». Ἀνῆκεν εἰς τὴν δύναμιν τοῦ ρωσικοῦ στρατοῦ ὡς ἀντιστράτηγος, ἀλλὰ διεγράφη πρὸ μικροῦ ἐξ αὐτοῦ κατόπιν τῶν τελευταίων γεγονότων, κέκτηται δὲ τοὺς ἐπιτίμους βαθμοὺς τοῦ συνταγματάρχου τοῦ 6 συντάγματος τῶν αὐστριακῶν δραγόνων, τοῦ ὑποστρατήγου ἐν τῇ πρωσσικῇ βασιλικῇ φρουρᾷ καί τοῦ συνταγματάρχου τοῦ 2 συντάγματος τῶν δραγόνων τῆς Ἑσσης.

Ὁ ἡγεμὼν Ἀλέξανδρος εἶνε εὐσωμος ἀνὴρ, ἀρρενωπὴν ἔχων καλλονήν, ὡς παρετήρησαν οἱ ἰδόντες αὐτόν ὅτε πρὸ δύο ἐτῶν ἐπεσκέφθη τὰς Ἀθήνας.

Οἱ νεωστὶ ἐγγραφόμενοι συνδρομηταὶ προπληρώρουσι. Πᾶσα αἴτησις πρὸς ἐγγραφήν πρέπει νὰ συνοδεύηται ὑπὸ τοῦ τιμήματος τῆς συνδρομῆς, ἄλλως δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν.

ΤΟ ΣΚΟΤΟΣ

Δύναται τις φαίνεται κάλλιστα νὰ εἶνε εὐφυὴς ἄνθρωπος ἄγνων πολλάκις τὰ κοινότερα πράγματα καί μὴ ἀντιλαμβάνόμενος τὰ ἀπλούστατα τῶν πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν του συμβαινόντων. Τὴν σκέψιν ταύτην ἔκαμνον πρὸ τινος, ὅτε ἀναγινώσκων ἐκ νέου τὴν παλαιὰν ἐκείνην *Σύγχρονον Ἑλλάδα* τοῦ εὐθύμου μνήμης About, προσέκοψα εἰς φράσιν τινά, διαφυγοῦσάν με ἄλλοτε, ἐν ἣ ἐσπέραν τινά τοῦ 1852, ἐποχὴν καθ' ἣν ὁ γράφων ἐπεσκέπτετο τὰς Ἀθήνας, ἡ πρωτεύουσά μας ἐχρυσίζετο ὑπὸ τῶν τελευταίων ἀκτίνων τοῦ ἡλίου δύοντος ὀπισθεν τοῦ Ὑμηττοῦ.

Ἐκτοτε εἶνε ἀληθὲς ὅτι πολλαὶ ἐπῆλθον μεταβολαὶ ἐν τῇ οὐρανῷ καί τῇ ἀτμοσφαίρᾳ τοῦ τόπου ἡμῶν. Δὲν πιστεύω ὅμως μεταξὺ τούτων νὰ καταλέγεται καί ἡ τερατώδης αὕτη ἀναστροφή τῶν φυσικῶν ὁρῶν, δι' ἣς τὸν ἥλιον, ὃν ὁ γάλλος συγγραφεὺς ἔβλεπε μόλις πρὸ τριακονταετίας δύοντα ὀπισθεν τοῦ Ὑμηττοῦ, ἡμεῖς νὰ τὸν βλέπωμεν καθ' ἐκάστην ἀνατέλλοντα ἐκεῖθεν καί κρυπτόμενον ἀκριβῶς εἰς τὸ ἀντίθετον μέρος.

Ἀλλὰ τὰ τελευταῖα ἐν τῇ χερσονήσῳ τοῦ Αἴμου γεγονότα ἤρχισαν νὰ μὲ βυθίζωσιν εἰς σοβαρὰς σκέψεις μὴ ἢ ἐπι-

πόλαιος καί ἀπρόσεκτος κατ' ἐπίφασιν ἐκφρασίς τοῦ About ὑποκρύπτει ἐν τῷ βάθει αὐτῆς ἀσυνήθη βασιμότητα καί ἀλήθειαν. Καθ' ὅλας τὰς μέχρι τοῦδε ἐπικρατούσας δοξασίας ἐκ τῆς ἀνατολῆς ἔρχεται τὸ φῶς καί ἐκτείνεται ἐπὶ τὸν κόσμον. Ἀλλ' ἀρκεῖ ἀπλοῦν βλέμμα νὰ ρίψῃ τις ἐπὶ τῶν καθημερινῶν τηλεγραφημάτων διὰ νὰ ἴδῃ ὅτι ἐν τῇ πολιτικῇ ἀκριβῶς ἐκεῖθεν προχέεται ἡδὴ τοιοῦτο σκότος, ὥστε—λόγῳ τιμῆς—ἄγομαι νὰ πιστεύσω σπουδαίως ὅτι εἶνε ἀδύνατον εἰς τὰ συμβαίνοντα νὰ μὴ εἶνε ἀναμειγμένη ὁπωσδήποτε καί ἡ ἰταίρια τοῦ Φωταερίου μας.

Ὁ Μιλάνος, ὃν πάντες ἐρανταζόμεθα εἰσελαύνοντα νικητὴν καί τροπαιοφόρον τοῦλάχιστον εἰς Σόφιναν, εὐρίσκεται ἡδὴ πάλιν, διωκόμενος, ἐντὸς τῶν συνόρων του εἰς Πιρῶν, πειρῶ(τ)μενος νὰ συγκεντρώσῃ τὰ διασκορπισθέντα στρατεύματά του καί σκεπτόμενος νὰ ἐγκαταλίπῃ τὸν σκληρόμενον θρόνον του. Ὁ ἡγεμὼν Ἀλέξανδρος, ὃν τὸ πραξικόπημα τῆς Φιλιππουπόλεως ἐχαρκτήριζεν ἀπλοῦν ταλμηρὸν πολιτικὸν τυχοδιώκτην, ἀναφαίνεται ἡδὴ, πληρῶν τὴν σκηνὴν διὰ τοῦ ἡρακλείου ἀναστήματός του, γενναϊότατος καί στρατηγικώτατος ἄμα ἀντίπαλος, κατορθῶν καί τὰς δεινοτάτας τῶν περιστάσεων νὰ τρέπῃ ὑπὲρ ἑαυτοῦ καί νὰ μεταβάλλῃ τὴν ἀναπόφευκτον φορὰν των. Ἡ ἀπορασιθεῖσα ἐγκατάλειψις τῆς Ρωμυλίας ἀναβάλλεται μετὰ τὰς αἰφνιδίας βουλγαρικὰς νίκας, καί ὁ ἱατρὸς-πολιτευόμενος, —Ὁ Λομβάρδε!—, Στράνσκις κατασκευάζει νέας συνταγὰς πρὸς ἐξέγερσιν τοῦ φρονήματος τοῦ λαοῦ καί δημιουργίαν νέων περιπλοκῶν τῇ Εὐρώπῃ. Τὸ Μαυροβούνιον, ὅπερ ἐθεωρεῖτο μέχρι τοῦδε ἥσυχον καί εὐχαριστημένον, ἀποκαλύπτεται ἡδὴ πᾶνοπλον καί ἔτοιμον νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν ἀγῶνα, ὃχι κατὰ τῶν πατροπαράδοτων ἐχθρῶν Τούρκων, ἀλλὰ τὸν μεταξὺ τῶν ἀλληλοτρωγομένων ἀδελφῶν Σλαβῶν. Ἐν τῷ μεταξὺ ἀγγέλλεται ὅτι ἡ Αὐστρία καταλαμβάνει ὅσον οὐπὼ τὴν Σερβίαν. Τόσον δὲ παράδοξα, ἀντιφατικὰ, ἀπροσδόκητα, ἀλλόκοτα εἶνε τὰ ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν μεταδιδόμενα, ὥστε ἀπορῶ πῶς τηλεγραφικὸν τι πρακτορεῖον δὲν μᾶς ἐπέστειλεν ἀκόμη ὅτι καί ἡ ἰταλικὴ κυβέρνησις ὀχυρῶναι ἕνεκα τῶν ἀποτυχιῶν τῶν Σέρβων τὸ Μιλάνον, ἐνδιαφερομένη ἀπευθείας εἰς τὸ ἀνατολικὸν ζήτημα ἀφοῦ κυρίᾳ αἰτία αὐτοῦ εἶνε ἡ Ρωμη-λία.

Ἐκ τοῦ χάους καί τοῦ σκότους τούτου τίς δύναται νὰ ὀρίσῃ τί θὰ προκύψῃ; τίς οἶδεν αἱ εἰδήσεις τῆς σήμερον ὑπὸ ποίῳ θὰ διαφυσθῶσιν αὔριον; ἢ τίς θὰ ἡδύνάτο νὰ εἰκάσῃ ἀπὸ τῆς στιγμῆς καθ' ἣν γράφονται αἱ γραμμαὶ αὗται μέχρι τοῦ βραχυτάτου διαστήματος τῆς στιγμῆς, καθ' ἣν θάνα-γινώσκωνται, ποία θὰ εἶνε περίπου ἡ ὄψις καί τοῦ ἐλαχίστου καί παραμικροτέρου τμήματος τῆς Ἰλλυρικῆς χερσονήσου; Κανεὶς ἀναμφιβόλως· ἀλλ' ἐγὼ ἀναλαμβάνω νὰ διαβεβαιώσω ὑπ' εὐθύνην μου ὡς θετικὸν καί ὠρισμένον ἐν πρᾶγμα: ὅτι ὅ,τιδήποτε καί ἂν συμβῇ, ἡ Ἑλληνικὴ Βουλὴ θὰ συνεδριάζῃ κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν καί ὁ κ. Χοιδᾶς θὰ λέγῃ ὅτι εἰς ὑπουργὸς κρύπτεται ὑπὸ τὰ ρόδα ὡς ὁ ὄφις κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς δημιουργίας, ὁ κ. Δουζίνας θὰ ὁμιλῇ περὶ τοῦ ναυτικοῦ ἀπομαχικοῦ ταμείου καί ὁ μόνος μύδρος, ὅστις θὰ ἐκπέμπεται ἐξ Ἑλλάδος, ἐνῶ θὰ βροντᾷ παντοῦ τὸ τηλεβόλον, θὰ εἶνε . . . ὁ κ. Ζηνόπουλος.

(Κόθορον)

Υ. Γ. Καθ' ἣν στιγμὴν τὸ φύλλον τυποῦται, ἀγγέλλεται ὅτι ὁ κ. Χοιδᾶς, περὶ οὗ ἀνωτέρω, παραιτεῖται. Εὐτυχῶς ἡ βουλὴ δὲν ἐδέχθη τὴν παραίτησιν. Ὅταν ἔλεγα ὅτι τίποτε ἀπολύτως δὲν ἔμπορεῖ κανεὶς νὰ προῖδῃ! Κ.